
Yogatatva Upanishad

योगतत्त्वोपनिषत्

Document Information

Text title : Yogatattva Upanishad

File name : yogatatva.itx

Category : upanishhat, upanishad

Location : doc_upanishhat

Author : Vedic tradition

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Proofread by : Sunder Hattangadi

Description-comments : 41/108; Krishna Yajurveda, Yog upanishad

Latest update : Feb. 18, 2000

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

August 20, 2021

sanskritdocuments.org

Yogatatva Upanishad

योगतत्त्वोपनिषत्

योगैश्वर्यं च कैवल्यं जायते यत्प्रसादतः ।
तद्द्वैषणं योगतत्त्वं रामचन्द्रपदं भजे ॥

ॐ सः सः नावतु । सः नौ भुनक्तु । सः वीर्यं करवावहै ।
तेजस्विनावधीतमस्तु मा विद्विषावहै ।
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

योगतत्त्वं प्रवक्ष्यामि योगिनां छितकाम्यया ।
यश्छत्वा च पठित्वा च सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ १ ॥

विष्वानाम मलायोगी मलाभूतो मलातपाः ।
तत्त्वमार्गं यथा दीपो दृश्यते पुरुषोत्तमः ॥ २ ॥

तमाराध्य जगन्नाथं प्रणिपत्य पितामहः ।
पप्रच्छ योगतत्त्वं मे ब्रूहि याष्टाङ्गसंयुतम् ॥ ३ ॥

तमुवाच षुषीकेशो वक्ष्यामि शृणु तत्त्वतः ।
सर्वे ज्ञवाः सुषुप्तैर्मायाजालेन वेष्टिताः ॥ ४ ॥

तेषां मुक्तिकरं मार्गं मायाजालनिवृत्तनम् ।
जन्ममृत्युजराव्याधिनाशनं मृत्युतारकम् ॥ ५ ॥

नानामार्गैस्तु दुष्प्रापं कैवल्यं परमं पदम् ।
पतिताः शास्त्रजालेषु प्रज्ञया तेन मोहिताः ॥ ६ ॥

अनिर्वाच्यं पदं वक्तुं न शक्यं तैः सुरैरपि ।
स्वात्मप्रकाशरूपं तद्धिं शास्त्रेण प्रकाशते ॥ ७ ॥

निष्कलं निर्मलं शान्तं सर्वातीतं निरामयम् ।
तदेव ज्ञोवद्गोण पुण्यपापङ्गलैर्वृतम् ॥ ८ ॥

परमात्मपदं नित्यं तत्तथं ज्ञोवतां गतम् ।

सर्वभावपदातीतं ज्ञानरूपं निरञ्जनम् ॥ ९ ॥
 वारिवत्स्फुरितं तस्मिंस्तत्राडङ्कतिरुत्थिता ।
 पञ्चात्मकमभूत्पिण्डं धातुभङ्गं गुणात्मकम् ॥ १० ॥
 सुभद्रुःसैः समायुक्तं श्रुतभावनया कुरु ।
 तेन श्रुवाभिधा प्रोक्ता विशुद्धैः परमात्मनि ॥ ११ ॥
 कामक्रोधभयं यापि मोहलोभमदो रजः ।
 जन्ममृत्युश्च कार्पण्यं शोकस्तन्द्रा क्षुधा तृषा ॥ १२ ॥
 तृषणा लज्जा भयं द्रुष्टुं विषादो उर्षं भवेत् यः ।
 ओभिर्दोषैर्विनिर्मुक्तः स श्रुतः केवलो मतः ॥ १३ ॥
 तस्माद्दोषविनाशार्थमुपायं कथयामि ते ।
 योगीनिं कथं ज्ञानं मोक्षदं भवति ध्रुवम् ॥ १४ ॥
 योगो हि ज्ञानहीनस्तु न क्षमो मोक्षकर्मणि ।
 तस्माज्ज्ञानं यं योगं यं मुमुक्षुर्दृढमभ्यसेत् ॥ १५ ॥
 अज्ञानादेव संसारो ज्ञानादेव विमुच्यते ।
 ज्ञानस्वरूपमेवाद्यौ ज्ञानं ज्ञेयैकसाधनम् ॥ १६ ॥
 ज्ञातं येन निजं रूपं कैवल्यं परमं पदम् ।
 निष्कलं निर्मलं साक्षात्साञ्चिदानन्दरूपकम् ॥ १७ ॥
 उत्पत्तिस्थितिसंसारस्कूर्तिज्ञानविवर्जितम् ।
 अतश्च ज्ञानमिति प्रोक्तमथ योगं अवीमि ते ॥ १८ ॥
 योगो हि बहुधा ब्रह्मन्भिद्यते व्यवहारतः ।
 मन्त्रयोगो लयश्चैव उठोऽसौ राजयोगतः ॥ १९ ॥
 आरम्भश्च घटश्चैव तथा परिशयः स्मृतः ।
 निष्पत्तिश्चेत्यवस्था यं सर्वत्र परिकीर्तिता ॥ २० ॥
 अतेषां लक्षाणां ब्रह्मन्वक्ष्ये शृणु समासतः ।
 मातृकादियुतं मन्त्रं द्वादशाब्दं तु यो जपेत् ॥ २१ ॥
 इमेण लभते ज्ञानमणिमादिगुणान्वितम् ।
 अल्पबुद्धिरिमं योगं सेवते साधकाधमः ॥ २२ ॥

लययोगश्चित्तलयः कोटिशः परिकीर्तितः ।
 गच्छंस्तिष्ठ-स्वप-भुञ्ज-ध्यायेन्निष्कलमीश्वरम् ॥ २३ ॥
 स एव लययोगः स्याद्दृढयोगमतः शृणु ।
 यमश्च नियमश्चैव आसनं प्राणसंयमः ॥ २४ ॥
 प्रत्याहारो धारणा य ध्यानं भ्रूमध्यमे हरिम् ।
 समाधिः समतावस्था साष्टाङ्गो योग उच्यते ॥ २५ ॥
 मडामुद्रा मडाबन्धो मडावेधश्च भेयरी ।
 जालन्धरोड्रियाणश्च भूलबन्धैस्तथैव य ॥ २६ ॥
 दीर्घप्राणवसन्धानं सिद्धान्तश्रवणं परम् ।
 वज्रोली यामरोली य सडजोली त्रिधा मता ॥ २७ ॥
 अंतोषां लक्षणं ब्रह्मन्प्रत्येकं शृणु तत्त्वतः ।
 लघ्वाहारो यमेष्वेको मुष्या भवति नेतरः ॥ २८ ॥
 अहिसा नियमेष्वेका मुष्या वै यतुरानन ।
 सिद्धं पद्मं तथा सिद्धं भद्रं येति यतुष्टयम् ॥ २९ ॥
 प्रथमाभ्यासकाले तु विद्वाः स्युश्चतुरानन ।
 आलस्यं कथनं धूर्तगोष्ठी मन्त्रादिसाधनम् ॥ ३० ॥
 धातुस्त्रीलौल्यकादीनि मृगतृष्णामयानि वै ।
 ज्ञात्वा सुधीस्त्यजेत्सर्वान्विद्वाभ्युद्यप्रभावतः ॥ ३१ ॥
 प्राणायामं ततः कुर्यात्पद्मासनगतः स्वयम् ।
 सुशोभनं मठं कुर्यात्सूक्ष्मद्वारं तु निर्गमम् ॥ ३२ ॥
 सुष्ठु विभं गोमयेन सुधया वा प्रयत्नतः ।
 मत्सुष्टुर्मशकैर्लूतैर्वर्जितं य प्रयत्नतः ॥ ३३ ॥
 दिने दिने य संमृष्टे संमार्जन्या विशेषतः ।
 वासितं य सुगन्धेन धूपितं गुग्गुलादिभिः ॥ ३४ ॥
 नात्युच्छ्रितं नातिनीयं यैवाञ्जिनकुशोत्तरम् ।
 तत्रोपविश्य मेधावी पद्मासनसमन्वितः ॥ ३५ ॥
 ऋजुकायः प्राञ्जलिश्च प्राणमेदिष्टेवताम् ।
 ततो दक्षिणोत्तरस्य अङ्गुष्ठेनैव पिङ्गलाम् ॥ ३६ ॥

निरुध्य पूरयेद्वायुमिडया तु शनैः शनैः ।
 यथाशक्त्यविरोधेन ततः कुर्याच्च कुम्भकम् ॥ ३७ ॥
 पुनस्त्यजेत्पिङ्गलया शनैरेव न वेगतः ।
 पुनः पिङ्गलयापूर्य पूरयेद्दुर्दरं शनैः ॥ ३८ ॥
 धारयित्वा यथाशक्ति रेचयेद्विडया शनैः ।
 यथा त्यजेत्तयापूर्य धारयेद्विरोधतः ॥ ३९ ॥
 जनु प्रदक्षिणीकृत्य न द्रुतं न विलम्बितम् ।
 अङ्गुलिस्फोटनं कुर्यात्सा मात्रा परिगीयते ॥ ४० ॥
 षडया वायुमारोष्य शनैः षोडशमात्रया ।
 कुम्भयेत्पूरितं पश्चाच्चतुःषष्टया तु मात्रया ॥ ४१ ॥
 रेचयेत्पिङ्गलानाड्या द्वात्रिंशन्मात्रया पुनः ।
 पुनः पिङ्गलयापूर्य पूर्ववत्सुसमाहितः ॥ ४२ ॥
 प्रातर्मध्यन्दिने सायमर्धरात्रे च कुम्भकान् ।
 शनैरशीतिपर्यन्तं यत्तुर्वारं समभ्यसेत् ॥ ४३ ॥
 अेवं मासत्रयाभ्यासान्नाडीशुद्धिस्ततो भवेत् ।
 यदा तु नाडीशुद्धिः स्यात्तदा विज्ञानि बाह्यतः ॥ ४४ ॥
 जायन्ते योगिनो देहे तानि वक्ष्याम्यशेषतः ।
 शरीरलघुता दीप्तिर्जाठराग्निविवर्धनम् ॥ ४५ ॥
 कृशत्वं च शरीरस्य तदा जायेत निश्चितम् ।
 योगाविघ्नकराहारं वर्जयेद्योगवित्तमः ॥ ४६ ॥
 लवणं सर्षपं चाम्लमुष्णं रुक्षं च तीक्ष्णकम् ।
 शाकजातं रामठादि वह्निस्त्रीपथसेवनम् ॥ ४७ ॥
 प्रातःस्नानोपवासाद्विधिकायकलेशांश्च वर्जयेत् ।
 अब्यासकाले प्रथमं शस्तं क्षीराज्यभोजनम् ॥ ४८ ॥
 गोधूममुद्गशाक्यत्रं योगवृद्धिकरं विदुः ।
 ततः परं यथेष्टं तु शक्तः स्याद्वायुधारणो ॥ ४९ ॥
 यथेष्टवायुधारणाद्वायोः सिद्ध्येत्केवलकुम्भकः ।

केवले कुम्भक सिद्धे रेच्यपूरविवर्जिते ॥ ५० ॥

न तस्य दुर्लभं किञ्चित्त्रिषु लोकेषु विद्यते ।

प्रस्वेदो जायते पूर्व मर्दनं तेन कारयेत् ॥ ५१ ॥

ततोऽपि धाराणाद्वायोः कुमेणैव शनैः शनैः ।

कम्पो भवति देहस्य आसनस्थस्य देहिनः ॥ ५२ ॥

ततोऽधिकतराभ्यासाद्दुर्दुरी स्वेन जायते ।

यथा यद्दुर्दुरो भाव उत्प्लुन्योत्प्लुत्य गच्छति ॥ ५३ ॥

पद्मासनस्थितो योगी तथा गच्छति भूतले ।

ततोऽधिकतराभ्यासाद्भूमित्यागश्च जायते ॥ ५४ ॥

पद्मासनस्थ एवासौ भूमिमुत्सृज्य वर्तते ।

अतिमानुषयेष्टादि तथा सामर्थ्यमुद्भवेत् ॥ ५५ ॥

न दर्शयेद्य सामर्थ्यं दर्शनं वीर्यवत्तरम् ।

स्वल्पं वा बहुधा दुःखं योगी न व्यथते तदा ॥ ५६ ॥

अल्पमूत्रपुरीषश्च स्वल्पनिद्रश्च जायते ।

डीलवो दृषिका लाला स्वेददुर्गन्धतानने ॥ ५७ ॥

अेतानि सर्वथा तस्य न जायन्ते ततः परम् ।

ततोऽधिकतराभ्यासाद्बलमुत्पद्यते बहु ॥ ५८ ॥

येन भूयस् सिद्धिः स्याद्भूयराणां जये क्षमः ।

व्याघ्रो वा शरभो व्यापि गजो गवय एव वा ॥ ५९ ॥

सिंहो वा योगिना तेन म्रियन्ते हस्तताडिताः ।

कन्दर्पस्य यथा रूपां तथा स्यादपि योगिनः ॥ ६० ॥

तद्रूपवशात् नार्यः काङ्क्षन्ते तस्य सङ्गमम् ।

यदि सङ्गं करोत्येष तस्य बिन्दुक्षयो भवेत् ॥ ६१ ॥

वर्जयित्वा स्त्रियाः सङ्गं कुर्यादभ्यासमादरात् ।

योगिनोऽङ्गे सुगन्धश्च जायते बिन्दुधारणात् ॥ ६२ ॥

ततो रजस्युपाविष्टः प्राणं प्लुतमात्रया ।

जपेत्पूर्वाङ्गितानां तु पापानां नाशहेतवे ॥ ६३ ॥

सर्वविघ्नहरो मन्त्रः प्रणवः सर्वदोषहा ।
 अवेमभ्यासयोगेन सिद्धिरारम्भसम्भवा ॥ ६४ ॥
 ततो भवेद्दृढावस्था पवनाभ्यासतत्परा ।
 प्राणोऽपानो मनो बुद्धिर्ज्वात्मापरमात्मनोः ॥ ६५ ॥
 अन्योन्यस्याविरोधेन ऐकता घटते यदा ।
 घटावस्थेति सा प्रोक्ता तस्थिहानि भ्रवीम्यहम् ॥ ६६ ॥
 पूर्वं यः कथितोऽभ्यासश्चतुर्थांशं परिश्रमेत् ।
 दिवा वा यदि वा सायं याममात्रं समभ्यसेत् ॥ ६७ ॥
 अेकवारं प्रतिदिनं कुर्यात्तेवलकुम्भकम् ।
 षट्त्रिंशत्प्राणान्द्रियार्थेभ्यो यत्प्रत्याहारं स्फुटम् ॥ ६८ ॥
 योगी कुम्भकमास्थाय प्रत्याहारः स उच्यते ।
 यद्यत्पश्यति यक्ष्णुभ्यां तत्तदात्मेति भावयेत् ॥ ६९ ॥
 यद्यच्छृणोति कर्णाभ्यां तत्तदात्मेति भावयेत् ।
 लभते नासया यद्यत्तदात्मेति भावयेत् ॥ ७० ॥
 जिह्वया यद्रसं ज्यत्ति तत्तदात्मेति भावयेत् ।
 त्वया यद्यत्स्पर्शेद्योगी तत्तदात्मेति भावयेत् ॥ ७१ ॥
 अेवं ज्ञानेन्द्रियाणां तु तत्तत्सौम्यं सुसाधयेत् ।
 याममात्रं प्रतिदिनं योगी यत्नादतन्द्रितः ॥ ७२ ॥
 यथा वा चित्तसामर्थ्यं जायते योगिनो ध्रुवम् ।
 दूरश्रुतिर्दूरदृष्टिः क्षणाद्दूरगमस्तथा ॥ ७३ ॥
 वाक्सिद्धिः कामरूपत्वमदृश्यकरणी तथा ।
 मलमूत्रप्रलेपेन लोहादेः स्वर्णता भवेत् ॥ ७४ ॥
 भे गतिस्तस्य जायेत सन्तताभ्यासयोगतः ।
 सदा बुद्धिमता भाव्यं योगिना योगसिद्ध्ये ॥ ७५ ॥
 अेते विघ्ना मलासिद्धेर्न रमेत्तेषु बुद्धिमान् ।
 न दृश्येत्स्वसामर्थ्यं यस्यकस्यापि योगिराट् ॥ ७६ ॥
 यथा मूढो यथा भूर्धो यथा अधिर अेव वा ।
 तथा वर्तेत लोकस्य स्वसामर्थ्यस्य गुभये ॥ ७७ ॥

शिष्याश्च स्वस्वकार्येषु प्रार्थयन्ति न संशयः ।
 तत्तत्कर्मकरव्यग्रः स्वाभ्यासेऽविस्मृतो भवेत् ॥ ७८ ॥
 अविस्मृत्य गुरोर्वाङ्मयमभ्यसेत्तद्वर्णनशाम् ।
 अेवं भवेद्ब्रह्मवस्था सन्तताभ्यासयोगतः ॥ ७९ ॥
 अनभ्यासवतश्चैव वृथागोष्ठ्या न सिद्ध्यति ।
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेन योगमेव सदाभ्यसेत् ॥ ८० ॥
 ततः परिश्रयावस्था जायतेऽभ्यासयोगतः ।
 वायुः परिश्रितो यत्नादग्निना सल कुण्डलीम् ॥ ८१ ॥
 भावयित्वा सुषुम्नायां प्रविशेदनिरोधतः ।
 वायुना सल चित्तं य प्रविशेद्य मलापथम् ॥ ८२ ॥
 यस्य चित्तं स्वपवनं सुषुम्नां प्रविशेदिल ।
 भूमिरापोऽनलो वायुराकाशश्चेति पञ्चकः ॥ ८३ ॥
 येषु पञ्चसु देवानां धारणा पञ्चधोद्यते ।
 पादादिजानुपर्यन्तं पृथिवीस्थानमुच्यते ॥ ८४ ॥
 पृथिवी यतुरस्रं य पीतवर्णं लवर्णकम् ।
 पार्थिवे वायुमारोप्य लकारेण समन्वितम् ॥ ८५ ॥
 ध्यायंश्चतुर्भुजाकारं यतुर्वङ्गं छिन्नमयम् ।
 धारयेत्पञ्चघटिकाः पृथिवीजयमाप्नुयात् ॥ ८६ ॥
 पृथिवीयोगतो मृत्युर्न भवेदस्य योगिनः ।
 आजानोः पायुपर्यन्तमपां स्थानं प्रकीर्तितम् ॥ ८७ ॥
 आपोऽर्धयन्त्रं शुक्लं य वंभीजं परिकीर्तितम् ।
 वारुणे वायुमारोप्य वकारेण समन्वितम् ॥ ८८ ॥
 स्मरन्नारायणं देवं यतुर्बाहुं किरीटिनम् ।
 शृङ्गस्फटिकसङ्काशं पीतवाससमच्युतम् ॥ ८९ ॥
 धारयेत्पञ्चघटिकाः सर्वपापैः प्रमुच्यते ।
 ततो जलाद्भयं नास्ति जले मृत्युर्न विद्यते ॥ ९० ॥
 आपायोर्दुर्दयान्तं य वह्निस्थानं प्रकीर्तितम् ।

वह्निस्त्रिकोणं रक्तं च रेङ्गाक्षरसमुद्भवम् ॥ ८१ ॥
 वह्नौ यानिलमारोप्य रेङ्गाक्षरसमुज्ज्वलम् ।
 त्रियक्षं वरदं रुद्रं तरुणादित्यसंनिभम् ॥ ८२ ॥
 भस्मोद्भूवितसर्वाङ्गं सुप्रसन्नमनुस्मरन् ।
 धारयेत्पञ्चघटिका वह्निनासौ न द्वाड्यते ॥ ८३ ॥
 न द्वाड्यते शरीरं च प्रविष्टस्याग्निमण्डले ।
 आलुद्वयाद्भ्रुवोर्मध्यं वायुस्थानं प्रकीर्तितम् ॥ ८४ ॥
 वायुः षट्कोणकं कृष्णं यकाराक्षरभासुरम् ।
 मारुतं मरुतां स्थाने यकाराक्षरभासुरम् ॥ ८५ ॥
 धारयेत्तत्र सर्वज्ञाभीश्वरं विश्वतोभुजम् ।
 धारयेत्पञ्चघटिका वायुवद्व्योमगो भवेत् ॥ ८६ ॥
 मरणं न तु वायोश्च भयं भवति योगिनः ।
 आभ्रमध्यात्तु मूर्धान्तमाकाशस्थानमुच्यते ॥ ८७ ॥
 व्योम वृत्तं च धूम्रं च उकाराक्षरभासुरम् ।
 आकाशे वायुमारोप्य उकारोपरि शङ्करम् ॥ ८८ ॥
 बिन्दुत्रयं मलादेवं व्योमाकारं सदाशिवम् ।
 शुद्धस्फटिकसङ्काशं धृतबालेन्दुमौलिनम् ॥ ८९ ॥
 पञ्चवङ्गत्रयुतं सौम्यं दशबालुं त्रिलोचनम् ।
 सर्वार्थघूर्धृताकारं सर्वभूषणभूषितम् ॥ ९० ॥
 उमार्धद्वेष्टं वरदं सर्वकारणकारणम् ।
 आकाशधारणात्तस्य भेयरत्वं भवेद्भ्रुवम् ॥ ९०१ ॥
 यत्रकुत्र स्थितो वापि सुभ्रमत्यन्तमश्रुते ।
 अेवं च धारणाः पञ्च कुर्याद्योगी विद्यक्षाणः ॥ ९०२ ॥
 ततो दृढशरीरः स्यान्मृत्युस्तस्य न विद्यते ।
 ब्रह्मणः प्रलयेनापि न सीदति मलामतिः ॥ ९०३ ॥
 समभ्यसेत्तथा ध्यानं घटिकाषष्टिमेव च ।
 वायुं निरुध्य याकाशे देवतामिष्टदामिति ॥ ९०४ ॥

सगुणं ध्यानमेतत्स्यादृशिमादिगुणप्रदम् ।
निर्गुणध्यानयुक्तस्य समाधिश्च ततो भवेत् ॥ १०५ ॥
दिनद्वादशकेनैव समाधिं समवाप्नुयात् ।
वायुं निरुध्य मेधावी ज्वन्मुक्तो भवत्ययम् ॥ १०६ ॥
समाधिः समतावस्था ज्वात्परमात्मनोः ।
यदि स्वदेहमुत्सृष्टमिच्छा येदुत्सृजेत्स्वयम् ॥ १०७ ॥
परब्रह्मणि लीयेत न तस्योक्तान्तिरिच्यते ।
अथ नो येत्समुत्सृष्टं स्वशरीरं प्रियं यदि ॥ १०८ ॥
सर्वलोकेषु विडरन्नृशिमादिगुणान्वितः ।
कदाचित्स्वेच्छया देवो भूत्वा स्वर्गं महीयते ॥ १०९ ॥
मनुष्यो वापि यक्षो वा स्वेच्छयापीक्ष्णत्वाद्भवेत् ।
सिंहो व्याघ्रो गजो वाश्वः स्वेच्छया बहुतामियात् ॥ ११० ॥
यथेष्टमेव वर्तेत यद्वा योगी मलेश्वरः ।
अभ्यासभेदतो भेदः क्वं तु सममेव हि ॥ १११ ॥
पाषिर्णं वामस्य पादस्य योनिस्थाने नियोजयेत् ।
प्रसार्य दक्षिणं पादं उस्ताभ्यां धारयेद्दृढम् ॥ ११२ ॥
युभुक्तं लृष्टिं विन्यस्य पूरयेद्वायुना पुनः ।
कुम्भकेन यथाशक्ति धारयित्वा तु रेययेत् ॥ ११३ ॥
वामाङ्गेन समभ्यस्य दक्षाङ्गेन ततोऽभ्यसेत् ।
प्रसारितस्तु यः पादस्तमूत्रपरि नामयेत् ॥ ११४ ॥
अयमेव मलाबन्ध उभयत्रैवमभ्यसेत् ।
मलाबन्धस्थितो योगी कृत्वा पूरकमेकधीः ॥ ११५ ॥
वायुना गतिमावृत्य निर्भृतं कर्णमुद्रया ।
पुटद्वयं समाकम्य वायुः स्फुरति सत्वरम् ॥ ११६ ॥
अयमेव मलावेधः सिद्धैरभ्यस्यतेऽनिशम् ।
अन्तः कपालकुडरे जिह्वां व्यावृत्य धारयेत् ॥ ११७ ॥
भ्रूमध्यदृष्टिरप्येषा मुद्रा भवति भेयरी ।
कण्ठमाकुञ्च्य लृष्टये स्थापयेद्दृढया धिया ॥ ११८ ॥

बन्धो जालन्धराप्योऽयं मृत्युमातङ्गकेसरी ।
 बन्धो येन सुषुम्नायां प्राणस्तूहीयते यतः ॥ ११८ ॥
 उज्यानाप्यो हि बन्धोऽयं योगिभिः समुदाहृतः ।
 पाष्णिर्भागेन सम्पीड्य योनिमाकुञ्चयेद्दृढम् ॥ १२० ॥
 अपानमूर्ध्वमुत्थाप्य योनिबन्धोऽयमुच्यते ।
 प्राणोपानौ नादबिन्दू मूलबन्धेन यैकताम् ॥ १२१ ॥
 गत्वा योगस्य संसिद्धिं यच्छतो नात्र संशयः ।
 करणी विपरीताप्या सर्वव्याधिविनाशिनी ॥ १२२ ॥
 नित्यमभ्यासयुक्तस्य जाठराग्निविवर्धनी ।
 आहारो बहुलस्तस्य सम्पाद्यः साधकस्य च ॥ १२३ ॥
 अल्पाहारो यदि भवेदग्निर्दुर्लभं हरेत्क्षणात् ।
 अधःशिरश्चोर्ध्वपादः क्षणं स्यात्प्रथमे दिने ॥ १२४ ॥
 क्षणाव्ययं किञ्चिदधिकमभ्यसेत्तु दिनेदिने ।
 वली च पलितं यैव षण्मासार्धात् दृश्यते ॥ १२५ ॥
 याममात्रं तु यो नित्यमभ्यसेत्स तु कालजित् ।
 वज्रोलीमभ्यसेद्यस्तु स योगी सिद्धिर्भाजनम् ॥ १२६ ॥
 लभ्यते यदि तस्यैव योगसिद्धिः करे स्थिता ।
 अतीतानागतं वेत्ति भेद्यरी च भवेद्भ्रुवम् ॥ १२७ ॥
 अमरीं यः पिबेन्नित्यं नस्थं कुर्वन्दिने दिने ।
 वज्रोलीमभ्यसेन्नित्यममरोलीति कथ्यते ॥ १२८ ॥
 ततो भवेद्वाजयोगो नान्तरा भवति ध्रुवम् ।
 यदा तु राजयोगेन निष्पन्ना योगिभिः क्रिया ॥ १२९ ॥
 तदा विवेकवैराग्यं जायते योगिनो ध्रुवम् ।
 विष्णुर्नाम मलायोगी मलाभूतो मलातपाः ॥ १३० ॥
 तत्त्वमार्गो यथा दीपो दृश्यते पुरुषोत्तमः ।
 यः स्तनः पूर्वपीतस्तं निष्पीड्य मुदमश्रुते ॥ १३१ ॥
 यस्माज्जातो भगात्पूर्वं तस्मिन्नेव भगो रमन् ।

या माता सा पुनर्ભાર્યા યા ભાર્યા માતરેવ હિ ॥ ૧૩૨ ॥

યઃ પિતા સ પુનઃ પુત્રો યઃ પુત્રઃ સ પુનઃ પિતા ।

એવં સંસારચક્રં કૂપચક્રેણ ઘટા ઇવ ॥ ૧૩૩ ॥

ભ્રમન્તો યોનિજન્માનિ શ્રુત્વા લોકાન્સમશ્રુતે ।

ત્રયો લોકાસ્ત્રયો વેદાસ્તિસ્ત્રઃ સન્ધ્યાસ્ત્રયઃ સ્વરાઃ ॥ ૧૩૪ ॥

ત્રયોઽગ્રયશ્ચ ત્રિગુણાઃ સ્થિતાઃ સર્વે ત્રયાક્ષરે ।

ત્રયાણામક્ષરાણાં ચ યોઽધીતેઽપ્યર્ધમક્ષરમ્ ॥ ૧૩૫ ॥

તેન સર્વમિદં પ્રોતં તત્સત્યં તત્પરં પદમ્ ।

પુષ્પમધ્યે યથા ગન્ધઃ પયોમધ્યે યથા ઘૃતમ્ ॥ ૧૩૬ ॥

તિલમધ્યે યથા તૈલં પાષાણેષ્વિવ કાઞ્ચનમ્ ।

હૃદિ સ્થાને સ્થિતં પદ્મં તસ્ય વક્ત્રમધોમુખમ્ ॥ ૧૩૭ ॥

ઉર્ધ્વનાલમધોબિન્દુસ્તસ્ય મધ્યે સ્થિતં મનઃ ।

અકારે રેચિતં પદ્મમુકારેણૈવ ભિદ્યતે ॥ ૧૩૮ ॥

મકારે લભતે નાદમર્ધમાત્રા તુ નિશ્ચલા ।

શુદ્ધસ્ફટિકસઙ્કાશં નિષ્કલં પાપનાશનમ્ ॥ ૧૩૯ ॥

લભતે યોગયુક્તાત્મા પુરુષસ્તત્પરં પદમ્ ।

કૂર્મઃ સ્વપાણિપાદાદિશિરશ્ચાત્માનિ ધારયેત્ ॥ ૧૪૦ ॥

એવં દ્વારેષુ સર્વેષુ વાયુપૂરિતરેચિતઃ ।

નિષિદ્ધં તુ નવદ્વારે ઉર્ધ્વં પ્રાઙ્નિશ્ચસંસ્તથા ॥ ૧૪૧ ॥

ઘટમધ્યે યથા દીપો નિવાતં કુમ્ભકં વિદુઃ ।

નિષિદ્ધૈર્નવભિદ્ધૈરૈર્નિર્જને નિરુપદ્રવે ॥ ૧૪૨ ॥

નિશ્ચિતં ત્વાત્મમાત્રેણાવશિષ્ટં યોગસેવયેત્યુપનિષત્ ॥

ૐ સહ નાવવતુ । સહ નૌ ભુનક્તુ । સહ વીર્યં કરવાવહૈ ।

તેજસ્વિનાવધીતમસ્તુ મા વિદ્ધિષાવહૈ ।

ૐ શાન્તિઃ શાન્તિઃ શાન્તિઃ ॥

ઇતિ યોગતત્ત્વોપનિષત્ સમાપ્તા ॥

Encoded and proofread by Sunder Hattangadi

——
Yogatatva Upanishad

pdf was typeset on August 20, 2021

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

